

Lietas dalībniece pamata procesā

QB (*)

Prejudiciālais jautājums

Vai 2006. gada 14. jūnija Regulas Nr. 1013/2006 ⁽¹⁾ 37. panta noteikumi, lasot kopā ar 2007. gada 29. novembra Regulu Nr. 1418/2007 ⁽²⁾ ir interpretējami tādējādi, ka kopš 1989. gada 22. marta pastāv aizliegums uz Libānu izvest atkritumus, kuri ietilpst Bāzeles Konvencijas par kontroli par kaitīgo atkritumu robežšķērsojošo transportēšanu un to aizvākšanu IX pielikuma B 1120 grupā?

⁽¹⁾ OV L 190, 12.07.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 316, 04. 12. 2007., 6. lpp.

Prasība, kas celta 2010. gada 17. augustā — Eiropas Komisija/Grieķijas Republika**(Lieta C-410/10)**

(2010/C 288/39)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — M. Karanasou-Apostolou un G. Braun)

Atbildētāja: Grieķijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 11. jūlija Direktīvas 2007/36/EK par biržu sarakstos iekļautu sabiedrību akcionāru konkrētu tiesību izmantošanu prasības, vai katrā ziņā nepaziņojot Komisijai par šo aktu pieņemšanu, Grieķijas Republika nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;

— piespriest Grieķijas Republikai atļūdināt tiesāšanās izdevumus.

(*) Informācija dzēsta vai aizstāta, ņemot vērā personas datu aizsardzību un/vai konfidencialitāti.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš Direktīvas 2007/36/EK transponēšanai valsts tiesību sistēmā beidzās 2009. gada 3. augustā.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 18. augustā iesniedza Tribunale Ordinario di Prato (Itālija) — kriminālprocess pret Michela Pulignani, Alfonso Picariello, Bianca Cilla, Andrea Moretti, Mauro Bianconi, Patrizio Gori, Emilio Duranti, Concetta Zungri

(Lieta C-413/10)

(2010/C 288/40)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Ordinario di Prato

Lietas dalībnieki pamata procesā

Michela Pulignani, Alfonso Picariello, Bianca Cilla, Andrea Moretti, Mauro Bianconi, Patrizio Gori, Emilio Duranti, Concetta Zungri

Prejudiciālais jautājums

Vai Likuma Nr. 401/89 4. pants un Karaliskā dekrēta Nr. 773/31 88. pants, kā tas tika grozīts ar 2000. gada 23. decembra Likuma Nr. 388 37. panta 4. un 5. punktu, un 2006. gada 30. augustā Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī publicētā Līgumprojekta 23. pants ir saderīgs ar EKL 43. un 49. pantu?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 23. augustā iesniedza Corte Suprema di Cassazione (Itālija) — Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate/3 M Italia Spa

(Lieta C-417/10)

(2010/C 288/41)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte Suprema di Cassazione

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate*

Atbildētāja: *3 M Italia Spa*

ierobežotā laikā un ar kuru ir noteikts, ka leģitimitātes pārbaudi (un it īpaši pārbaudi par Kopienų tiesību pareizu interpretāciju un piemērošanu) liedz veikt pēdējās instances tiesai, kurai ir pienākums iesniegt Eiropas Savienības Tiesā prejudiciālos jautājumus par spēkā esamību un interpretāciju?

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai tiesību ļaunprātīgas izmantošanas princips nodokļu jomā, kā tas ir definēts spriedumos lietā C-255/02 *Halifax* u.c. un lietā C-425/06 *Part Service*, ir uzskatāms par Kopienų tiesību pamatprincipu, kas ir piemērojams tikai attiecībā uz saskaņoto nodokļu jomu un jomām, kas tiek regulētas saskaņā ar atvasināto Kopienų tiesību normām, vai arī to var paplašināti piemērot — gadījumā, ja tiek pārkāptas pamattiesības — arī tādās nesaskaņotās nodokļu jomās kā tiešie nodokļi, ja tie attiecas uz tādiem starptautiskiem finanšu darījumiem, kā gadījumu, kad viena sabiedrība iegādājas citā dalībvalstī vai valstī, kas nav Eiropas Savienības dalībvalsts, reģistrētas sabiedrības kapitāla daļu lietojuma tiesības?

2) Neatkarīgi no atbildes uz iepriekšējo jautājumu, vai attiecībā uz tiesību noteikumu, kuru dalībvalstis pieņem kā pasākumu pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas nesaskaņotās nodokļu jomā, ir Savienības interese un vai šī interese ir pārkāpta, ja atbrīvojuma no soda nodokļu jomā ietvaros netiek piemērots tiesību ļaunprātīgas izmantošanas princips, kas tāpat ir atzīts valsts tiesībās, un, ja atbilde ir apstiprinoša, vai ir pārkāpti Eiropas Savienības līguma 4. panta 3. punktā paredzētie principi?

3) Vai saskaņā ar principiem, ar kuriem tiek regulēts kopējais tirgus, papildus ārkārtēju pasākumu attiecībā uz pilnīgu atteikšanos no nodokļu prasības pieņemšanai tāpat ir aizliegti līdzīgi ārkārtēji pasākumi attiecībā uz nodokļu strīdu izbeigšanu, kuru piemērošana ir ierobežota laikā un ir pakārtota nosacījumam, ka tiek samaksāta tikai viena daļa no maksājamā nodokļa, kura ir daudz mazāka par kopējo summu?

4) Vai saskaņā ar nediskriminācijas principu un tiesību noteikumiem valsts atbalsta jomā tiek pieļauts tāds valsts tiesiskais regulējums, ar kuru ir paredzēta tāda nodokļu jomā radušos strīdu izbeigšana, kāds tiek izskatīts šajā lietā?

5) Vai Kopienų tiesību efektivitātes princips nepieļauj tādu ārkārtēju procesuālo tiesisko regulējumu, kas ir piemērojams

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas 2010. gada 7. jūlija spriedumu lietā T-60/09 *Herhof-Verwaltungsgesellschaft mbH*/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece — *Stabilator sp. z o.o.*, 2010. gada 23. augustā iesniedza *Herhof-Verwaltungsgesellschaft mbH*

(Lieta C-418/10 P)

(2010/C 288/42)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Herhof-Verwaltungsgesellschaft mbH* (pārstāvji — A. Zinnecker un S. Müller, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), *Stabilator sp. z o.o.*

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2010. gada 7. jūlija spriedumu lietā T-60/09;

— galvenokārt, pieņemt galīgo nolēmumu strīdā, apmierinot prasījumus, ko apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirzījusi pirmajā instancē;

— pakārtoti, atcelt 1. punktā minēto spriedumu un nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai;